

[Justitsministeren]

Lovforslaget bygger på justitsministeriets trafikerstatningsudvalgs betænkning nr. 1036/1985 om erstatning og forsikring for skader opstået ved benyttelse af motordrevne køretøjer. Der var i udvalget enighed om de foreslåede ændringer.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Politiets anvendelse af agenter som led i efterforskningen af lovovertrædelser).

(Lovforslag nr. L 8).

Lovforslaget er en uændret genfremsættelse af afsnittet vedrørende agenter i det forslag om ændringer i retsplejeloven, som folketetinget behandlede i folketingssamlingen 1984-1985, men som blev udskudt til indeværende folketingssamling.

Spørgsmålet om politiets anvendelse af agenter er fortsat aktuelt, og jeg håber derfor, at det i denne folketingssamling vil være muligt at skabe bred enighed om at indsætte regler i retsplejeloven om dette spørgsmål.

Lovforslaget bygger på en betænkning fra strafferetsplejeudvalget, hvori der er foretaget en meget grundig gennemgang af problematikken omkring agenter. Jeg synes, at udvalgets lovudkast på en meget afbalanceret måde tager hensyn til de modstående interesser, nemlig på den ene side hensynet til at bekæmpe alvorlig kriminalitet og på den anden side hensynet til den enkelte borgers retssikkerhed. Mit lovforslag er derfor udformet i overensstemmelse med udvalgets lovudkast.

Det er imidlertid klart, at man på visse punkter kan drøfte, om der er behov for en mere intens regulering af politiets agentanvendelse end foreslået. Jeg tænker her først og fremmest på, om muligheden for at anvende agenter skal begrænses til bestemte typer af lovovertrædelser. Retsudvalget har jo i sidste samling arbejdet med disse problemer, og genfremsættelsen vil således give udvalget lejlighed til at afslutte sine overvejelser.

Jeg håber, at det på dette punkt og vedrørende de andre spørgsmål, som blev drøftet i

forrige folketingssamling, vil være muligt at finde en løsning, som kan vinde bred tilslutning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven, konkursloven og lov om forbrugerklagenævnet. (Aflastning af højesteret m.v., behandling af sager om vekslers og checks m.v.).

(Lovforslag nr. L 9).

Forslaget tilsigter først og fremmest gennem ændringer i forskellige processuelle regler at opnå en aflastning af højesteret, således at højesteret kan få mulighed for at nedbringe de for tiden meget lange berammelsestider. Forslaget er på dette punkt en uændret genfremsættelse af et i sidste folketingssamling fremsat forslag, som af tidsmæssige grunde blev udskudt til den nuværende folketingssamling.

Blandt de forskellige retsplejeændringer til aflastning af højesteret vil jeg gerne fremhæve, at lovforslaget indebærer en ligestilling mellem Storkøbenhavn og det øvrige land med hensyn til behandlingen af funktionærsager. Efter lovforslaget skal de helt almindelige funktionærsager nemlig henlægges til byretten, også i det storkøbenhavnske område. I den forbindelse kan der også være grund til at fremhæve, at det ud fra mere generelle retsplejemæssige synspunkter er uuhensigtsmæssigt, at sø- og handelsretten – og dermed ikke mindst højesteret som ankeinstans – belastes med et meget stort antal mindre betydningsfulde, ja, jeg havde nær sagt trivielle sager. Jeg har derfor fundet det rigtigst, at der nu gennemføres en ordning, således at funktionærsagerne i almindelighed behandles af byretterne i det storkøbenhavnske område, hvorved der gennemføres en ligestilling mellem Storkøbenhavn og det øvrige land.

Jeg har endvidere – i overensstemmelse med retsplejerådets udtalelse – udformet lovforslaget således, at der gives domstolene i hele landet mulighed for at henvise funktionærsager af principiel karakter til sø- og handelsretten. Herved vil vi kunne udnytte den store sagkundskab, som sø- og handelsretten besidder på dette vigtige område, på en bedre måde end i dag.